

ПЕЙО ЯВОРОВ РОДИНА

chitanka.info

*Обичам те, родино, и ме трови
поради тебе често ядна скръб,
под гнет стоименен превивам гръб
и влача аз, неволник, твоите окови...*

*Но що си ти? Земя ли в някои предели?
Пръстта на тоя дол, на оня хълм,
еднакво мрътва в зной, под дъжд и гръм
която днес един — друг утре ще насели?*

*Къде си ти, къде, родино моя?
Нима сред тая повилняла сбир
от вълци и кози — на длъж и шир
потирена, чието име е безброя?*

*Не си ли ти на майчиното слово,
що най-напред погали моя слух,
не си ли откровителния дух:
на словото, — на битието вечно ново?*

*Но то... но то е в мене, тук, където
ридае миналото — тъмен ек,
и дете бъдащето — зов далек,
нашепва сънищата здрачни на сърцето.*

*И ти си в мене — ти, родино моя!
И аз те имам: радостта е скръб...
Че под неволно бреме вия гръб.
И аз те имам — за да бъда сам в безброя.*

Издание:

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.